उपपन्नाभिः तत्कालेयुक्ताभिः॥१२६॥अथऊर्ध्वं यत्रदेशेस्थितस्ततोपिबहूर्ध्वं पितुःपंथानं वायुमार्गं ॥ १२७॥ भूयऊर्ध्वं ततोपि बहुऊर्ध्वं तं गिरिमधःप्रदेशवर्तिनमवलो कयन् ॥१२८॥ तद्द्वितीयंकर्मआविश्रम्यैवपुनरत्यूर्ध्वपतनरूपंकर्म ॥१२९॥ तत्रस्थाः मैनाकस्थाः गगनस्थावा तस्य कांचनस्यकांचनमयस्य सुनाभस्य शोभनमध्यस्यमै नाकस्य कर्मणाजलादुत्थानरूपेण देवताइंद्रश्च तुष्टः ॥१३०॥ १३१ ॥ अभयं स्वकृतपक्षछेदशंकाजनितभयाभावं ॥१३२॥ निर्भयस्यापि भयेसतीवोपचारार्थं साह्यं कृतं

सपर्वतसमुद्राभ्यांबहुमानादवेक्षितः॥पूजितश्चोपपन्नाभिराशीर्भिरभिनंदितः॥१२६॥अथोर्ध्वंदूरमाप्लुत्यहित्वाशैलमहार्णवौ॥पि तुःपंथानमासाद्यजगामविमलेंबरे॥१२७॥ भूयश्चोर्ध्वगतिंप्राप्यगिरिंतमवलोकयन् ॥ वायुसूनुर्निरालंबोजगामकपिकुंजरः॥ ॥१२८॥तद्द्वितीयंहनुमतोदृष्ट्वाकर्मसुदुष्करं॥प्रशशंसुःसुराःसर्वेसिद्धाश्चपरमर्षयः॥१२९॥देवताश्चाभवन्हृष्टास्तत्रस्थास्तस्य कर्मणा॥ कांचनस्यसुनाभस्यसहस्राक्षश्चवासवः ॥ १३० ॥ उवाचवचनंधीमान्परितोषात्सगद्गदं ॥ सुनाभंपर्वतश्रेष्ठंस्वयमेवश चीपतिः॥ १३१ ॥हिरण्यनाभशैलेंद्रपरितुष्टोस्मितेभृशं॥ अभयंतेप्रयच्छामिगच्छसौम्ययथासुखं॥ १३२॥ साह्यंकृतंतेसुमहद्वि श्रांतस्यहनूमतः॥ क्रमतोयोजनशतंनिर्भयस्यभयेसति॥ १३३॥ रामस्यैषहितायैवयातिदाशरथेःकपिः॥सक्रियांकुर्वताशक्त्या तोषितोस्मिदृढंत्वया॥ १३४॥सतत्प्रहर्षमलभद्विपुलंपर्वतोत्तमः॥ देवतानांपतिंदृष्ट्वापरितुष्टंशतक्रतुं ॥ ३५ ॥ सवैदत्तवरःशैलोब भूवावस्थितस्तदा॥हनूमांश्चमुहूर्तंनव्यतिचक्रामसागरं ॥ १३६ ॥ ततोदेवाःसगंधर्वाःसिद्धाश्चपरमर्षयः॥ अब्रुवन्सूर्यसंकाशां सुरसांनागमातरं॥ १३७॥

यतोऽतः परितुष्टइत्यन्वयः ॥१३३॥१३४ ॥ १३५॥ अवस्थितः जलांतरमग्नइत्यर्थः ॥ सागरं मैनाकाधिष्ठितसागरप्रदेशं ॥ ॥१३६॥ अथ देवैर्लंकां प्रविष्टस्य हनूमतः कार्यक्षमबलपरीक्षणार्थं सुरसाप्रवर्तनं ॥ततइत्यादि ॥३७॥